

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 6T/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218010848
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1218010848.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II, samosudcom JUDr. Pavlom Juhásom, v trestnej veci proti obžalovanému G. Y. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.12.2018 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

G. Y., narodený XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Ľ. L.. XX, Bratislava, slovenský štátny občan, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Bratislava,

sa podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e ,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 16.08.2018 sp. zn. 1Pv 238/18/1102 - 37 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od mesiaca jún 2017 do 03.05.2018 v rodinnom dome na I. A. Č.. XX v Bratislave, v ktorom do dňa 07.01.2018 býval spoločne s manželkou T. Y. a synom Y. Y., poškodenej T. Y.Ř. spôsoboval psychické utrpenie prejavujúce sa strachom o svoj život a to tým spôsobom, že poškodenú T. Y. neustále ponižoval, pohrdavo s ňou zaobchádzal, neustále jej vulgárne nadával, opakovane po poškodenej kričal, aby už vypadla, že je to dom obvineného, že poškodenej je nula a bez obvineného by nikdy nič nedokázala, vyhrážal sa poškodenej, že ju zabije, keď zavolá políciu, ďalej ju citovo vydieral vo vzťahu k ich spoločnému synovi, následne chodil do rodinného domu, aby poškodenú sledoval, pričom si vynucoval pohlavný akt,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci a po vyhlásení obžalovaného G. Y. v zmysle ustanovenia § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku o tom, že je nevinný, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej T. Y., svedkov K. Y., R. T., výsluchom znalcov C.. E. D., G.. C. O., Ľ. I., čítaním listinných dôkazov postupom podľa § 269 Trestného poriadku a to konkrétne registra trestov a priestupkov obžalovaného. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový a právny stav, tak ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutkovým zisteniam

Obžalovaný G. Y. vyhlásil, že je nevinný a ku skutku následne vypovedal zhodné skutočnosti ako uviedol v prípravnom konaní. Po prepustení z väzby v roku 2017 na základe zloženej kaucie vo výške 10 000 €, ktorú zložila jeho sestra za podmienok dohľadu PraM, ku ktorému sa dostavoval pravidelne každý mesiac, sa snažil obnoviť spolužitie so svojou manželkou. Po príchode domov sa vyhýbal konfliktom s manželkou, konflikty riešil zmierlivo. Spolužitie však nebolo dobré, poškodená mu často vyčítala a vyhrážala sa mu opätovným uväznením, s tým, že súd právoplatne ešte neprebehol. Konflikty sa snažil tolerovať a riešiť, dva krát chcel odísť z domu, napokon k tomu neprišlo, svoje rozhodnutie odložil, prvý krát z dôvodu, že ho manželka presvedčila, druhý krát keď chcel odísť bol toho svedkom maloletý syn a obžalovaný ho nechcel vystavovať traume, tak svoje rozhodnutie opätovne odložil. Nechcel pokaziť Vianočné sviatky svojmu synovi, a zo spoločnej domácnosti sa definitívne odsťahoval po Novom roku 2018, pričom sa odsťahoval v neprítomnosti manželky ako aj svojho syna. Poškodená - manželka mu tento krok stále vyčítala, že je zbabelec a že chce utiecť pred problémami. Tiež mu robila žiarlivostné scény, napriek tomu, že spolu nežili. Sama ho vyzývala k pohlavnému styku, tento bol iniciovaný iba z jej strany. Po odsťahovaní sa, mu manželka bránila v styku s svojim synom, ktorého mohol stretávať len po škole, resp. keď ho vozil na mimoškolské aktivity. Bol svedkom toho ako poškodená syna viac krát napadla a keď ju upozornil na jej nevhodné správanie sa voči synovi, opätovne sa mu vyhrážala tým, že súd ešte neprebehol a pod. Obžalovaný sa vyhýbal chodiť do svojho rodinného domu, chodieval tam len z dôvodu rekonštrukcie a nutných opráv, ktoré sa týkali pivnice a strechy. Chodil tam vždy v spoločnosti opravárov a remeselníkov. Čo sa týka incidentu zo dňa 3.5.2018, tak obžalovaný vyzdvihol svojho syna zo školy, išiel s ním do rodinného domu na I. ulici, kde sa s ním pripravoval a potom ho chcel odviesť na tréning jiu-jitsu. Počas toho ako sa učil so synom, vrátila sa poškodená domov z roboty. Keď obžalovaný odchádzal so synom na tréning, poškodená ho požiadala, aby sa vrátil, aby sa spolu dohodli ako to bude ďalej so synom Y., pretože obžalovaný informoval poškodenú, že podal návrh na rozvod, ako aj návrh na úpravu práv k synovi. Predchádzajúce rozhovory ohľadne styku so synom neboli vedené konštruktívne, vždy končili zo strany poškodenej výčitkami, vyhrážkami a žiadosťou, aby a jej konečne ospravedlnil. Po tom ako odviezol syna na tréning, sa obžalovaný vrátil za manželkou do rodinného domu. Samotný rozhovor prebiehal ako tie pred tým, stále to bolo o tom istom, vyhrážky, výčitky, žiadosť o ospravedlnenie, poškodená to celé vyhocovala, tak odišiel z domu s tým, že jej zopakoval, že podal návrh na rozvod a neodkladné opatrenie na úpravu styku so synom. Stretnutie trvalo asi 10 minút, vrátil sa na tréning pre syna, kde po istom čase prišla hliadka PZ, ktorá ho zadržala.

Na doplňujúce otázky uviedol, že po návrate z väzby v lete 2017 sa snažil obnoviť spolužitie so svojou manželkou na ktorom sa dohodli. Manželka mu sľúbila, že urobia za týmto čiaru, čo však z jej strany nikdy nebolo urobené. Obžalovaný si myslí, že sa o obnovenie spolužitia ani nesnažila. Z jeho strany to bola úprimná snaha o nápravu spolužitia. Na celú záležitosť som sa snažil zabudnúť, mal som vtedy veľa povinností, staral sa o domácnosť, chodil do zamestnania. Konflikty, ktoré vznikali po jeho návrate z väzby mali viaceré dôvody - žiarlivosť zo strany manželky, potom to boli majetkové veci, nakoľko rodinný dom na I. je vo vlastníctve obžalovaného, taktiež sa konflikty týkali jej zamestnania sa a samozrejme najdôležitejším faktorom bola skutočnosť, že požiadal o rozvod a zároveň požiadal poškodenú, aby si v prípade rozvodu riešila svoju bytovú otázku. Celé je to založené len na financiách, ktorými poškodená nedisponovala. Po návrate z väzby ho žiadala, aby jej zabezpečil 2 izbový byt, opakovane ho žiadala o finančné prostriedky. Z domu odišiel z dôvodu, že si tam nevedel oddýchnuť, bol v neustálom strese, poškodená stále dookola opakovala výčitky, žiarlivosť, pýtala si peniaze, hoci sa jej obžalovaný snažil vysvetliť, že sám domácnosť neutiahne, že by sa mala zamestnať. Po návrate z väzby obnovili manželské spolužitie aj v sexuálnej oblasti, postupne to však medzi nimi utíchalo, po jeho odchode zo spoločnej domácnosti už medzi sebou styk nemali, napriek tomu, že sa ho manželka dožadovala. Na ďalšie doplňujúce otázky uviedol, že probačnú úradníčku Okresného súdu Bratislava II p. T. pri svojich návštevách informoval o konfliktoch s manželkou, samotná úradníčka ho pred návratom domov vystríhala, na základe toho sa obžalovaný odsťahoval z domu. Svedkyňu T. pozná, pretože je to susedka. Pani T. bola svedkom jedného konfliktu medzi obžalovaným a jeho manželkou, týkalo sa to ich syna, ktorý chcel byť s obžalovaným, poškodená ho fyzicky týrala. Manželka ho pri tomto konflikte asi tri krát napadla, dostal facky, celé to videl ich syn, ktorý je v podstate jediný svedok, toho čo sa medzi nimi dialo.

Poškodená T. Y., po zákonom poučení, vypovedala, že čo a týka spolužitia v inkriminovanom období - jún 2017 až 3.5.2018 môže uviesť, že obžalovaný sľúbil nápravu, preto aj nevypovedala na súde, ani ich rodinný príslušníci. Po jeho návrate domov na I. XX v BA sa asi po týždni medzi nimi začali konflikty, poškodená ho žiadala, aby sa jej ospravedlnil, za to, čo jej pred tým urobil a za čo bol stíhaný. Obžalovaný na to vulgárne reagoval nadávkami ako „... piča, všetko je kvôli tebe, všetko je

tvoja vina“. Svoje agresívne správanie postupne stupňoval. Celé leto júl - august sa hádali, počas ktorých jej neustále opakoval, že ju zabije, ak na neho zavolá políciu. Poškodená sa obvineného bojí. Po týchto konfliktoch sa jej vrátil strach, ktorý mala už predtým, za čo bol vo väzbe. S blížiacim sa súdom, niekedy v októbri 2017 zostal obžalovaný nervóznejší agresívnejší, dúfala v jeho nápravu a že môžu obnoviť spolužitie. Poškodená bola v strese. Pred hlavným pojednávaním, kde bol vynesený rozsudok, opakovane voči nej agresívne vystupoval, nadával jej, že je všetko jej vina. Na samotnom súde bol odsúdený, dostal podmienku 3 roky so skúšobnou dobou, aj po tomto pojednávaní jej znova vyčítal, že všetko je jej vina. Hádky medzi nimi sa stupňovali, v decembri 2017 kvôli synovi sa dohodli, že cez sviatky budú menej komunikovať. V januári 2018 pokračovali ich rozhovory, bolo to však stále to isté, poškodená od neho žiadala, aby sa jej ospravedlnil, obžalovaný bol na to agresívny, nadával jej, dával jej všetko za vinu. Po jednom takomto incidente si obžalovaný zbalil svoje veci, z domu odišiel, nechal ju nezabezpečenú, nakoľko nebola zamestnaná, lebo sa tak spolu dohodli. Po odchode z domu sa asi tri týždne nezaujímal o nič, ani o syna, ani o poškodenú, nechal ju bez prístupu k financiám. Nakoľko nemala peniaze, pomáhala jej rodina, v tom čase podala aj návrh na rozvod na OS BA II, ktorý asi po 2 týždňoch stiahla. Do rodinného domu chodil ako sa mu zachcelo. Pred februárových súdom riešil, či bude vypovedať. Na pojednávanie som napriek tomu išla, chcela si to osobne vypočuť, súd ho odsúdil na 3 ročnú podmienku, ale manžel sa odvolal. Mal sa jej ospravedlniť, čo však do dnešného dňa neurobil. Na parkovisku po pojednávaní žiadal, aby opustila dom, nedával jej žiadne peniaze. Obžalovaný ju psychicky ničil, bral jej syna. V apríli 2018 sa zamestnala, žila v neustálom strachu že ju zabije, pod nátlakom podpísala dohodu o znížení BSM, obvinený to využil, hovoril mi, že syn má kde bývať, má vypadnúť, urážal ju, že je nula. V predmetný deň 3.5.2018 sa obžalovaný so synom učili v dome na I.. Poškodená sa domov vrátila asi o 16-tej hodine. Obžalovaný následne viedol syna na tréning. Poškodená si ľahla do spálne, pričom obžalovaný sa nečakane vrátil domov, prišiel do spálne a žiadal odo nej sex. Vyzliekol jej aj tričko, poškodená však styk odmietala, bála sa ho, ani sa jej neospravedlnil, stále sa len dožadoval sexu, potom išli dole, do predsieni, kde ju chytil za ruku, opätovne jej vyčítal, že všetko je len jej chyba, znova sa jej vyhrážal zabitím. Potom odišiel smerom do záhrady, čo poškodená využila a zavolala hliadku, neskôr aj susedu K.. Na miesto prišli policajti ako aj suseda, prehľadali dom aj pozemok, obžalovaného nevideli, preto išla s policajtmí na tréning syna za obžalovaným, kde ho policajtom ukázala. Po celý čas nášho spolužitia muselo byť po jeho, musela vždy „držať hubu“, ak aj chcela odísť, fyzicky ju napádal, trhal jej vlasy, nadával jej. Problémy s obžalovaným riešila návštevou psychologičky, chodievala tam 1x týždenne, je to Centrum Nádej, cca od marca 2017. Potom mala dlhšiu pauzu po návrate muža z väzby, viac krát ju chcela navštíviť, ale bála sa svojho muža. Začala ju opätovne navštevovať asi v 04/18, ku ktorej teraz chodí raz do týždňa. Nevedela sa vyjadriť k dôvodom jeho odchodu z domácnosti. Manžel si od nej nevyžadoval sexuálny styk okrem toho jedného prípadu z mája 2018. Sexuálne spolu žili, násilím sex nevyžadoval. U psychológa neriešila východisko z jej situácie, zamerali sa hlavne na prekonanie jej strachu. Začiatkom mája 2018 podávala nový návrh na rozvod, bolo to po tom, ako bol obžalovaný vzatý do väzby. Nemala v tom čase vedomosť o tom, že by obžalovaný podal návrh na rozvod. V rodinnom dome zostávala preto, že nemala kam ísť. Má blízkych rodinných príslušníkov, svojich rodičov, sestru s priateľom a synom. Sestra býva na T. v 2 izbovom byte, rodičia bývajú na Y. v 3 izbovom byte, jej mama je po transplantácii pečene z dôvodu Hepatitídy C, potrebuje starostlivosť. Pred manželstvom bývala s rodičmi. Po odchode manžela z domácnosti nemali medzi sebou intímny styk. Nevie, akým spôsobom bude riešiť svoju bytovú otázku, v súčasnosti na nájom nemá financie, rada by ostala v dome na I.. Náklady na tento dom platí obžalovaný, ktorý má všetky financie a všetku moc. Od manžela žiadala, aby zrušil zúženie BSM, čím by sa stali seberovní. Predmetnú vec prerokovali aj s C.. Š., ktorý jej poslal návrh darovacej zmluvy. Taktiež ho žiadala, aby sa jej ospravedlnil. Agresivita obžalovaného voči nej sa prejavovala tak, že zvyšoval na ňu hlas, triasli sa mu ruky, mal agresívnu červenú tvár, neudrel ju, iba do nej štuchoľ palcom do brady. Po odchode obžalovaného z bytu asi raz do týždňa chodieval do rodinného domu, bolo to rôzne. Chodil aj večer bez ohlásenia. Stalo sa, že zobral chorého syna Y. preč z domu, takto jej robil zle, asi v intervale 1x za 10 dní, vo večerných hodinách. Cez deň to bolo aj dva krát do týždňa. O syna, o krúžky, o školu sa starala zväčša poškodená. Obžalovaný tom čase robil biznis, zabezpečoval financie, chodil s kamarátmi, požíval alkoholické nápoje. Asi dva krát do týždňa mala s obžalovaným konflikt. Konflikty sa končili krikom, nadávkami. Fyzicky ani verbálne ho nenapadla, nepoužívala vulgárne slová. V čase, keď sa hádali a keď ju manžel slovné napádal, použila slová „počkaj zavolám políciu, alebo počkaj veď ešte súd neprebehol“. Konflikty medzi ňou a obžalovaným nebola bežná hádka, poškodená však nevedela vysvetliť, prečo to tak pociťovala. O problémoch povedala neskôr susedke pani Y. - blízkej priateľke. Svedkyňa K. Y., po zákonom poučení, na hlavnom pojednávaní vypovedala, manželov Y. spoznala v čase, keď sa nastahovali do rodinného domu, boli susedia, mali asi dom o dva domy ďalej od ich.

Najprv s nimi nemala žiadny vzťah ani kontakty, na ulici sa stretávala s pani Y.. Začiatkom roka 2018 sa viac krát stretla s pani Y., boli to stretnutia ohľadom deti, ktoré boli aj témou rozhovoru. Jeden večer sa jej poškodená zdôverila, že ako to doma u nich pred tým fungovalo, že manžel ju pred tým fyzicky napádal, za čo bol trestne stíhaný, bol však pustený z väzby, pretože poškodená odmietla vypovedať. Tá ďalej uviedla, že už jej manžel s nimi nebyva, po prepustení z väzby ju fyzicky nenapadol, má však z neho strach. Poškodená sa sťažovala na manžela, že má s ním spory ohľadne výchovy syna, nakoľko si Y. bral, kedy sa mu chcelo. Od tohto momentu sa zblížila s poškodenou, stali sme sa kamarátkami. Ku skutku zo dňa 3.5.2018 uviedla, že nebola priamym svedkom skutku, niekedy poobede, keď bola na ihrisku s deťmi jej volala poškodená, povedala jej, že sa jej muž vyhrážal, dožadoval sa sexuálneho styku. Svedkyňa išla k nim domov, prišla v čase keď prichádzala hliadka PZ, poškodená bola vyplašená a znovu jej povedala, čo sa stalo, že sa jej manžel vyhrážal a chcel od nej sexuálny styk. V čase, keď sa to stalo bola poškodená nezamestnaná, v súčasnosti už pracuje. Svedkyňa nabrala pocit, že poškodenej to vyhovovalo, a že sa viac chcela starať o domácnosť. Čo sa týka konfliktu medzi manželmi, tieto nevidela, niekedy počula, že sa tam niečo deje, nakoľko ich nehnuteľnosti sú v blízkosti.

Svedkyňa R. T. na hlavnom pojednávaní, po zákonom poučení, uviedla, že o konfliktoch medzi manželmi nemá žiadnu vedomosť. Manželia Y.Ř. sú príjemní susedia, majú syna Y.. Bola svedkom jedného incidentu - bola na terase svojho domu a počula intenzívny krik ich syna Y., ktorý kričal, že chce ísť s otcom. Nakoľko toto neustávalo, tak vyskočila na lavicu, aby cez plot videla čo sa deje. Videla obžalovaného, ako držal v ruke mobil a vzájomne sa držali, drgali a mykali s manželkou, poškodená držala rukami obžalovaného, chlapec mal záchvat, stále kričal chcem ísť k otcovi. Svedkyňa na nich zavolala, či im šibe, čo robia, či má zavolať políciu. Na to sa manželia prestali mykať a držať, sused obžalovaný jej ešte povedal, že „zase ma chcela dostať do basy“. Potom len počula štartovať vozidlo a počula ako syn Y. začal opätovne plakať, že chce ísť k otcovi, bolo to počuť na celú ulicu. Nie je si vedomá konfliktu medzi matkou a Y., majú sa radi, stará sa o neho, rovnako má rád aj otca. Ani s jedným sa nestretávala, nemám s nimi žiadny bližší vzťah. Bola som u nich jeden krát niekedy minulý rok na káve, ešte s jednou susedou. Nemám bližšie vedomosti o tom ako spolu vychádzali, nerozprávala sa s nimi o tom, suseda stretávala, keď išiel do práce a ma pozdravil. O manželstve jej žiadny z nich nerozprával.

Znalec C. L. I. z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, uviedol, že u obžalovaného nezistil ani v minulosti, ani v súčasnosti duševnú poruchu, rovnako nezistil u obžalovaného závislosť na omamných látkach alebo na alkohole. U obžalovaného v čase spáchania skutku neboli zistené také skutočnosti, ktoré by svedčili o jeho zníženej pričítanosti, preto nebolo potrebné navrhovať skúmanie jeho duševného stavu, rovnako nie je potrebné u obžalovaného navrhovať ochrannú liečbu v žiadnej forme.

Znalkyňa C. E. D. z odbor zdravotníctvo, odvetvie psychológia, po riadnom poučení uviedla, že sa pridržiava záverov vypracovaného znaleckého posudku č. 12/2018. Postupom podľa ustanovenia § 268 odsek 2 Trestného poriadku bol oboznámený prečítaním znalecký posudok C. E. D. ohľadne psychologického vyšetrenia poškodenej T. Y., z ktorého vyplynulo nasledovné:

- osobnosť poškodenej je neuroticky štruktúrovaná, nezrelá, infantilná, s nízkou úrovňou sebapoznania s hysterickými sklonmi. Jej emotivita je nestabilná, ťažšie korigovateľná najmä vo vypätých situáciách. Osobnosť sa vyznačuje bohatou fantáziou, prejavuje sa teatrálnym správaním so zvýšeným zaobieraním sa vlastnej osoby.
- poškodená má schopnosť vnímať prežité skutočnosti správne a aj ich reprodukovať, ako sa reálne uskutočnili, schopnosť poškodenej čeliť psychickému a fyzickému násiliu je u poškodenej oslabená a ovplyvnená osobnostnou štruktúrou,
- poškodené prežívala konanie zo strany obvineného ako stres, avšak u poškodenej nebola zistená prítomnosť symptomatológie posttraumatickej stresovej poruchy.

Na doplňujúce otázky znalkyňa uviedla, že u poškodenej nebola prítomná psychopatológia v rámci posttraumatickej stresovej poruchy, ani žiadne výrazné psychické poruchy v zmysle choroby. Závažná reakcia na stres sa prejavovala v rámci osobnostnej štruktúry poškodenej, ktorá je menej zrelá a emočne nestabilná. Ťažké príkorie predpokladá náročné zvládanie takmer pre každého vyúsťuje k psychopatologickú symptomatológiu, ktorá by znamenalo psychickú poruchu, ktorá nebola diagnostikovaná. Ťažké príkorie súvisí s prítomnosťou posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá u poškodenej nebola zistená. Diagnostikovaná bola dlhodobá záťaž a stres. Ako príčinu stresu v rámci vyšetrenia poškodená uviedla, že stresové situácie u poškodenej boli vyvolané konfliktami medzi poškodenou a obžalovaným, ktoré poškodená nevedela konštruktívne vyriešiť.

Znalkyňa G. C. O. z odboru psychológia, klinická psychológia dospelých, po riadnom poučení uviedla, že sa pridržiava záverov vypracovaného znaleckého posudku č. 4/2018.

Postupom podľa ustanovenia § 268 odsek 2 Trestného poriadku bol oboznámený prečítaním znalecký posudok C. O. ohľadne psychologického vyšetrenia obžalovaného Y., z ktorého vyplynulo nasledovné:

- obžalovaný aktuálne prežíva pocity bezmocnosti, stresu úzkosti, jedná sa o osobnosť senzitívne vzťahovačnú, dominantnú, nezrelú, egocentrickú s nedostatkom objektivity a odstupu. Obvinený má chronicky nízke sebavedomie, nedokáže si udržať adekvátne sebahodnotenie, má pocity menejcennosti, cíti sa byť nepochopený.
- agresivita nie je dominantnou črtou jeho osobnosti, nebolo zistené duševné ochorenie, u obžalovaného nebola zistená tendencia ku skreslovaniu, zahmlievaniu a zatajovaniu ním vnímaných a následne reprodukovanych skutočností a udalostí, rovnako neboli zistené sklony ku konfabuláciám.
- obžalovaný v normálnych, bežných životných situáciách nemá tendenciu k agresívnemu správaniu, manželský vzťah popísal ako talianske manželstvo - obojstranný krik a nadávky, obvinený sa snaží zvládať konfliktné situácie s poškodenou tým, že dlhodobo chodí na psychoterapeutické sedenia, u obžalovaného neboli zistené sklony k asociálnemu správaniu.
- možnosti resocializácie obžalovaného sú pozitívne, žije socializovaným spôsobom života, má dobré rodinné zázemie, stabilné zamestnanie, stará sa o syna, nie je závislým od návykových látok, alkoholu.

Postupom podľa § 269 Trestného poriadku boli oboznámené prečítaním nasledovné listinné dôkazy:- registre trestov obžalovaného, register priestupkov obžalovaného.

K hodnoteniu dôkazov a právnych zisteniam

Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu v zmysle ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku súd dospel k záveru, že skutok, ktorý je kladený obžalovaným za vinu, nie je trestným činom a preto súd oslobodil obžalované spod obžaloby podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku.

V tomto smere súd zdôrazňuje, že rozhodnutie o vine obžalovanej osoby musí vychádzať z vykonaných dôkazov, ktorých vyhodnotením nie je možné dospieť k inému záveru pokiaľ ide o otázku viny. Vina obžalovaného musí byť jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázaná. Obžalovaný nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, nakoľko pri posúdení viny trestný proces vychádza zo zásady, že nedokázaná vina má rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina.

Uznanie viny nie je možné založiť na hypotetických záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti, nakoľko pre vyslovenie takéhoto výroku sa vyžaduje istota, o ktorej pri zhodnotení vykonaných dôkazov nie je dôvod pochybovať. V prípade, že po vykonaní a vyhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti významnej pri posúdení otázky viny, nemožno rozhodnúť v neprospech obžalovaného a je povinnosťou súdu postupovať v zmysle princípu „in dubio pro reo“ /v pochybnostiach v prospech veci obžalovaného/. Predmetný princíp sa odvíja a nadväzuje na jednu z najzákladnejších zásad trestného konania - prezumpciou neviny.

Prezumpcia neviny vyžaduje, aby štát v trestnom konaní niesol a uniesol dôkazné bremeno v otázke viny. Pokiaľ možno v trestnom konaní, na základe vykonaného dokazovania, dospieť k niekoľkým pravdepodobným skutkovým verziam, je súd povinný prikloniť sa k verzii, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, pretože iba takýmto postupom nedochádza k porušeniu princípu rozhodovania „in dubio pro reo“, a tým aj zásady prezumpcie neviny. Možno teda uzavrieť, že ani vysoký stupeň pravdepodobnosti sám o sebe nemôže byť zákonným podkladom pre odsudzujúci výrok. Trestné konanie vyžaduje v tomto ohľade ten najvyšší možný stupeň istoty, ktorý možno požadovať na úrovni všeobecného pravidla „preukázania bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti“.

Vyššie uvedené základné zásady trestného konania bolo potrebné v plnej miere uplatniť aj v posudzovanom prípade, nakoľko obžaloba sa síce opierala o viaceré dôkazy - výpovede poškodenej, svedkov - susedy obžalovaného, avšak OČTK podľa názoru súdu nepreukázali protiprávnym konanie obžalovaného, ktoré by bolo možné subsumovať pod skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, respektíve iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Súd má za preukázanú skutočnosť o tom, že v dôsledku okolností, ktoré boli prejednávané na Okresnom súde Bratislava II v konaní pod spisovou značkou 5T /104/2017 /obžalovaný Y. bol právoplatne odsúdený pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno e/ Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 5 rokov, ako aj v dôsledku ďalších konfliktov medzi poškodenou a obžalovaným, ktoré sa týkali ich rozdielneho pohľadu na výchovu dieťaťa, ďalej ekonomického fungovania rodiny, úpravy vlastníckeho práva k rodinnému domu, došlo k rozvratu vzťahov medzi manželmi, ktoré vyústilo do podania žiadosti o rozvod zo strany Y., avšak v danom štádiu konania nie je bez relevantných skutočností preukázané, že by sa obžalovaný svojím konaním voči poškodenej dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/,

písmeno b/ Trestného zákona, eventuálne iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

V tomto smere poukazuje na výpoveď obžalovaného Y., ktorý pred súdom spáchanie trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu poprel. Samosudca poukazuje na podstatné skutočnosti, ktoré obžalovaný uviedol vo svojej výpovedi:

spolužitie s poškodenou po návrate domov po prepustení z väzby na slobodu nebolo dobré, zo strany poškodenej boli vyvolávané konflikty, neustále sa mu vyhrážala opätovným väzobným stíhaním, neustále žiadala po obžalovanom, aby sa jej ospravedlnil,

vzhľadom na stresové prostredie opustil v januári 2018 spoločnú domácnosť a teda aj rodinný dom, ktorý má vo výlučnom vlastníctve, pričom všetky poplatky spojené s užívaním bytu platí obžalovaný, v dome žila jeho manželka a syn, obžalovaný sa odsťahoval k svojim rodičom,

existencia sporov ohľadne výchovy ich spoločného syna Y., bránenie styku obžalovaného so synom zo strany poškodenej, zákaz stretávania sa rodiny obžalovaného s Y.,

obžalovaný sporadicky navštevoval rodinný dom na I. ulici 84 v Bratislave za účelom opráv domu, respektíve učenia sa so synom,

žiadosti poškodenej, aby ju obžalovaný finančne zabezpečil a vyriešil jej bytovej otázku kúpou 2 izbového bytu,

dňa 03.05.2018 podal na OS BA II žiadosť o rozvod a žiadosť o úpravu styku s maloletým, pričom o tomto kroku oboznámil toho istého dňa poškodenú.

Súd ma za to, že pri skutkovej podstate zločinu týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona je jedným z ťažiskových dôkazov obžaloby výpoveď poškodenej, z ktorej musí byť zrejmé, ako malo dôjsť ku skutku, za akých okolností bol skutok spáchaný, musí byť zrejmá frekvencia a razancia útokov, ktoré sú vedené páchatelom na poškodenú, aby bolo možné preukázať naplnenie objektívnej stránky tohto trestného činu.

V prejednávanom prípade, súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním nebolo bez pochybností preukázané, že sa obžalovaný Y.T. konaním, ktoré je mu kladené za vinu obžalobou dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona.

V tomto smere je potrebné upriamiť na výpoveď poškodenej, ktorá je veľmi vágna pri popise spôsobu a intenzity „týrania“ obžalovaným a súd poukazuje na zrejmé nezrovnalosti a protirečenia ako sú najmä: poškodená na jednej strane hovorila o opakovaných verbálnych útokoch, konkretizovaných len opakujúcimi sa vyjadreniami, že jej mal obžalovaný nadávať, vyhrážať sa jej, že ju zabije, ak zavolá políciu, že sa jej neospravedlnil, z čoho má poškodená psychické problémy, na druhej strane z dokazovania vyplynulo, že psychologickú ambulanciu nenavštevovala od marca 2017 do apríla 2018, pričom s psychologičkou vôbec neriešila „týranie manželom“,

poškodená uviedla, že s obžalovaným mala neustále konflikty /čo uvádza aj obžalovaný/, ktoré mal vyvolávať práve obžalovaný /obžalovaný tvrdí opak/, že obžalovaný stupňoval na poškodenú agresivitu, čo súd považuje za nepreukázané, nakoľko je nelogické, aby agresor, ktorý chce stupňovať nátlak na poškodenú, namiesto toho, aby prinútil poškodenú odísť z domu /podotýkam z rodinného domu, ktorý je vo výlučnom vlastníctve obžalovaného, a za ktorý aj počas svojej neprítomnosti platil všetky platby spojené s užívaním tohto domu, napriek tomu, že ho reálne neužíval/, tak obžalovaný odišiel zo spoločnej domácnosti a následne až do svojho zadržania políciou /to jest cca 5 mesiacov/ chodil do tohto domu sporadicky - raz za týždeň /vyjadrenie poškodenej/, a rovnako je nelogické, aby obžalovaný stupňoval tlak na poškodenú tým, že chodil do domu raz za týždeň, kedy sa pohádali, nakoľko je zrejmé, že stupňovaním tlaku by obžalovaný dosiahol, aby zostal vo svojom dome,

poškodená uviedla, že ju obžalovaný psychicky týral, že nemala z tejto situácie východisko, pričom je zrejmé, ako je vyššie uvedené, že tento problém neriešila ani so svojím psychológom, poškodená o svojich problémoch nepovedala ani svojej najbližšej rodine a je to v rozpore s jej reálnymi možnosťami, nakoľko nevyužila možnosť odísť od „agresora“ k svojim rodičom, ktorí disponujú 3 izbovým bytom v Bratislave, kde predtým poškodená aj bývala, prípadne mohla využiť možnosti niektorého centra poskytujúceho pomoc týraným ženám,

poškodená ďalej uviedla, že ju obžalovaný psychicky ničil, tým že si kedykoľvek bral syna Huga, pričom na doplňujúcu otázku ako často si bral obžalovaný svojho syna so sebou, tak poškodená uviedla, že asi raz za 10 dní. Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný so synom chodil na krúžky /aj dňa 03.05.2018 kedy bol zadržaný odviezol syna na záujmový krúžok/, jeho rodičovské práva styk s maloletým nebol žiadnym spôsobom obmedzený, skutočnosť, že si k sebe 3 krát do mesiaca vzal syna nie je možné objektívne vyhodnotiť ako týranie poškodenej a to najmä s ohľadom na objektivizovanú skutočnosť, že maloletý syn Hugo mal záujem byť s otcom /viď výpoveď svedkyne T./,

vyjadrenie poškodenej o tom, že dňa 03.05.2018 požadoval obžalovaný od nej pohlavný styk je rovnako rozporuplné, ako zhodne uviedli obžalovaný aj poškodená, po odchode zo spoločnej domácnosti sa pohlavne nestýkali, je preto podozrivé, prečo by obžalovaný zrazu požadoval od poškodenej pohlavný styk a to v deň, keď podal návrh na rozvod a návrh na úpravu styku ohľadne ich spoločného dieťaťa, vyjadrenia poškodenej, že po prepustení obžalovaného z väzby žiadala o majetkové vyrovnanie - zrušenie zúženia BSM, aby sa stali rovnoprávni, v súčasnosti nerieši svoju bytovú otázku, nakoľko by rada zostala v dome, ktorý je vo vlastníctve obžalovaného,

v neposlednom rade sa jedná o vyjadrenia poškodenej, ktoré dokumentujú celú situáciu, v tom smere, že od obžalovaného neustále žiadala, aby sa jej ospravedlnil, pri konfliktoch a hádkach používala slovné spojenia „počkaj zavolám políciu, alebo počkaj veď ešte súd neprebehol“, čo jednak evokuje, že poškodená nemala z konania obžalovaného strach, naopak konflikty vyvolávala, pričom ako sama uviedla, nevie uviesť, prečo hádky s manželom - obžalovaným nepovažovala za bežnú manželskú hádku,

vyjadrenie, že obžalovaný často požíval alkoholické nápoje, čo je v rozpore so závermi znalcov C.. I. a G.. O., ktorý vylúčili u obžalovaného závislosť na alkohole alebo iných návykových látkach.

Výpoveď poškodenej je v prípade trestného činu „týrania“ dôkazom, o ktorý sa opiera obžaloba a mal by byť nosným dôkazom o vine páchatel'a. Je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že ak by mala byť vina obžalovaného preukázaná týmto jediným a hlavným dôkazom, tak takáto dôkazná situácia by nevyhnutne predpokladala presvedčivosť výpovede poškodenej, jej konzistentnosť, logickú súvislosť a najmä nerozporuplnosť v podstatných skutočnostiach, ktoré by vzbudzovali rozumné pochybnosti ohľadne otázky viny.

Súd výpoveď poškodenej vyhodnotil ako nedôveryhodnú, poukazuje pri tom na zjavné nelogickosti v jej konaní, ktoré nevedela rozumne vysvetliť, rovnako poukazuje aj na vyššie popísané rozpory v jej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Popisované konanie poškodenou súd nevyhodnotil ako konanie, ktoré by spadalo pod skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a to jednak pre absenciu potrebnej „kvality“ konania obžalovaného ako aj pre absenciu zákonom predpokladanej intenzity takéhoto konania.

Súd pritom poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný - ako domnelý agresor dobrovoľne v januári 2018 opustil spoločnú domácnosť, vlastný rodinný dom, čo je mimoriadne neobvyklé pri takomto trestnom čine, kedy štandardne opúšťa domácnosť obeť - v prejednávanej príhode, by to mala byť poškodená. Súd je toho názoru, že vzájomné hádky medzi obžalovaným a poškodenou ohľadne výchovy syna, riešenia bytovej otázky, či financií, ku ktorým dochádzalo po januári 2018 raz za týždeň alebo raz za dva týždne, nie je možné vyhodnotiť ako týranie, ktoré by bolo možné trestnoprávne postihnúť. V tomto smere je potrebné poukázať na výsledky psychologického vyšetrenia poškodenej a závery znalkyne Sýkorovej, ktorá u poškodenej nedetekovala prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá je pre tento trestný čin typická, pričom osobnosť poškodenej vyhodnotila ako hysterickú so s teatrálnym správaním so zvýšeným zaoberaním sa vlastnej osoby.

V neposlednom rade súd poukazuje aj na podstatnú časovú súvislosť medzi podaním trestného oznámenia poškodenou a návrhu na rozvod a návrhu na neodkladné opatrenie k úprave práv k maloletému, ktoré podal obžalovaný. V kontexte zistených skutočností ohľadne vzájomného spolužitia, problémov medzi poškodenou a obžalovaným sa súd priklonil k verzii prezentovanej obžalovaným, že popudom na podanie trestného oznámenia poškodenou dňa 03.05.2018 bola skutočnosť, že obžalovaný v ten istý deň podal vyššie uvedené návrhy, o čom informoval poškodenú.

Súd si dovoľuje vo všeobecnosti podotknúť, že podávanie trestných oznámení pre podozrenie z týrania, prípadne sexuálneho zneužívania dieťaťa zo strany jedného alebo oboch rodičov, sa stalo v Slovenskej republike štandardným postupom, ktorým jedna strana dosahuje výhodu najmä pri rozhodovaní súdu o zverení dieťaťa do výhradnej starostlivosti jedného z rodičov.

Z hľadiska všetkých vyššie uvedených skutočností možno preto uzavrieť, že tvrdenia poškodenej sú v kontexte všetkých vykonaných dôkazov takej povahy, ktoré neumožňujú presvedčivo a bez rozumných pochybností ustáliť skutkový stav v zmysle podanej obžaloby.

Podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona sa trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,

b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku (deti) alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu, sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. U oboch kategórií osôb ide najmä o ochranu pred domácim násilím.

Osobou blízkou sa rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú (porovnaj § 127 ods. 4). Na účely tohto trestného činu je blízkou osobou aj bývalý manžel, druh, bývalý druh atď. (porovnaj § 127 ods. 5).

Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Tohto trestného činu sa možno dopustiť aj opomenutím povinnej starostlivosti (§ 122 ods. 1). Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie (porovnaj R 20/1984-I).

Pod pojmom "fyzické alebo psychické utrpenie" treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Judikatúra ako príklady týrania uvádza bitie otvorenou dlaňou alebo päťou, prípadne pomocou rôznych predmetov /gumená hadica, opasok, drevená tyč a podobne/, kopanie, pálenie cigaretou, priväzovanie k radiátoru, ponechávanie týranej osoby v chladnom počasí bez potrebného oblečenia, dlhotrvajúce odopieranie dostatočnej stravy, prípadne časté budenie týranej osoby v noci.

Pri porovnaní vyššie uvedených príkladov týrania s popisovaným konaním, ktoré považuje poškodená za týranie voči svojej osobe, súd poukazuje na celkom zjavnú disproporciu týchto konaní, ktorá tiež vedie k záveru súdu, že zistený skutkový stav nenasvedčuje tomu, aby bolo možné konanie obžalovaného Y., ktoré je popísané v skutkovej vete obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II sp. zn. 1Pv 238/18/1102 zo dňa 16.08.2018, kvalifikovať ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona pre absenciu objektívnej stránky tohto trestného činu - to jest preukázania trestnoprávne postihnutelného konania obžalovaného Y.. Z dosiaľ zisteného skutkového stavu vyplynulo, že preukázané konanie obžalovaného nie je možné kvalifikovať ako psychické týranie poškodenej v zmysle ustálenej judikatúry a súdnej praxe.

Je zrejmé, že aj v dôsledku okolností, ktoré boli prejednávané na Okresnom súde Bratislava II v konaní pod spisovou značkou 5T /104/2017 /obžalovaný Y. bol právoplatne odsúdený pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno e/ Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 5 rokov/ ako aj v dôsledku ďalších konfliktov medzi poškodenou a obžalovaným, ktoré sa týkali ich rozdielneho pohľadu na výchovu dieťaťa, ďalej ekonomického fungovania rodiny, úpravy vlastníckeho práva k rodinnému domu, došlo k rozvratu vzťahov medzi manželmi, ktoré vyústilo do podania žiadosti o rozvod zo strany Y., avšak predmetné konania súd nevyhodnotil ako spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona obžalovaným, eventuálne iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Vzhľadom na dostatočne nespochybnú verziu prezentovanú obžalovaným v rámci ich obhajoby, podporenú ďalšími vykonanými dôkazmi, respektíve vzhľadom k tomu, že obžaloba nepreukázala protiprávne konanie obžalovaného ako je to vyššie spomenuté, bolo potrebné dôsledne uplatňovať zásadu „in dubio pro reo“ a pri pochybnostiach o základnom znaku skutkovej podstaty trestného činu - existenciu objektívnej stránky vychádzať z alternatívy pre obžalovaného priaznivejšej.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, riadiac sa prezentovanými úvahami pri hodnotení dôkazov, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť

a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,

b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.